

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

תוכנית אלוהים בנוגע לנישואין ולמשפחה (חלק ב)

שיעור 22 : תקדיש הנישואין

1. ברית הנישואין, שבה מייסדים הגבר והאישה שותפות לכל החיים, מכוונת מטבעה לטוב עבור שני בני הזוג, להתרבות ולחינוך הילדים; הברית הזו בין בני זוג שנטבלו הועלתה על ידי המשיח אדוננו עד לדרגת הקדושה של תקדיש.	קכ"ק 1601
2. אופיים התקדישי של הנישואין קושר את בני הזוג זה לזה כך שלא ניתן להפריד ביניהם. השתייכותם של בני הזוג זה לזה מהווה ייצוג אמיתי של הקשר בין המשיח לבין כנסייתו.	<p>13 FC
קכ"ק 1643</p>
3. טקס הנישואין בין שני קתולים נעשה בדרך כלל בזמן המיסה, ובכך הנישואין נקשרים לרו הפסחא. מומלץ ביותר להתכונן לטקס באמצעות וידוי.	קכ"ק 1622–1621
4. בני הזוג מעניקים זה לזה את התקדיש בהביעם את הסכמתם לפני הכנסייה. הם מקבלים את רוח הקודש כחיבור האהבה בין המשיח לכנסייה, כחותם של בריתם, כמקור אהבתם וככוח שיסייע להם לחדש כל העת את נאמנותם זה לזה.	קכ"ק 1624–1623
5. על מנת לבוא בברית הנישואין על הגבר והאישה להביע את הסכמתם – הסכמה ללא מעצורים, ללא כפייה או פחד וללא מניעות על פי חוק טבעי או כנסייתי כלשהו. הנישואין תלויים בהסכמה בין בני הזוג, הסכמה הנשלמת במעשה הנישואין(ללא הסכמה – אין נישואין). מאחר שהנישואין מייסדים את הזוג במצב חיים ציבורי בכנסייה – הם מהווים מעשה פומבי, כנסייתי וליטורגי.	<p>קכ"ק 1629–1625
קכ"ק 1632–1630</p>
6. הכנסייה יכולה להכריז על ביטול נישואין (כאילו מעולם לא היו קיימים). תקפותם של הנישואין נקבעת בעת החלפת הנדרים. מצב הנישואין לאחר מכן אינו משפיע על תקפותם.	קכ"ק 1629
7. מעצורים הגורמים לאי תקפותם של נישואין: בני הזוג מתחת לגיל המינימלי (גברים – 16, נשים – 14); אימפוטנטיות תמידית (לא עקרות); נישואין קודמים; נישואין בין קתולית למי שלא נטבל/ה (ניתן לקבל היתרים); הסמכות קודש או נדר טוהרה (כוהנים, נזירים); חטיפה; רצח בן הזוג הנוכחי; קשר משפחתי; חוסר הסכמה; אחד הצדדים נמנע מרצון מהנישואין או ממאפיין יסודי כלשהו בהם (למשל: לא רוצה ילדים); נישואין בין בני אותו מין.	CIC 1107–1083
8. נישואין מעורבים: אדם (גבר או אישה) קתולי חייב לקבל את אישור הכנסייה על מנת להינשא לאדם שנטבל שאינו קתולי. "הבדלי פולחן": נישואין בין אדם קתולי לבין אדם שלא נטבל מהווים מעצור בפני הנישואין והכנסייה אוסרת עליהם; על מנת להינשא יש לקבל מהכנסייה פטור מהאיסור. יש אפשרות לנישואין מעורבים, אך הם אינם מומלצים משום שהם מהווים לעיתים קרובות מקור לחוסר אחדות ולמתח, ועשויים להביא לאדישות דתית.	קכ"ק 1634–1633
9. בבסיס מתן אישור או פטור מהאיסור מן הכנסייה עומדת ההנחה ששני הצדדים מכירים ומקבלים את המטרות היסודיות של הנישואין; בן הזוג הקתולי מחויב לשמר את אמונתו ולהבטיח כי ילדיו ייטבלו ויחונכו בכנסייה הקתולית. נישואין בין קתולית לבן/בת זוג שאינו נוצרי (שאינו נטבל) עשויים להביא להמרתו של בן הזוג השני (שאינו קתולי).	<p>קכ"ק 1637–1635
קור"א ז 14</p>
10. קשר הנישואין: בנישואין תקפים – אלוהים חותם את הקשר בין בני הזוג בחותם ייחודי ונצחי, והם באים בברית האלוהים עם כל בני האדם. וכך, הנישואין המוסכמים והמושלמים (בקיום יחסי מין) בין שני בני זוג שנטבלו – לעולם לא יכולים להיות מפורקים.	קכ"ק 1640–1638
11. חסד הנישואין משלים את האהבה בין בני הזוג ומחזק את האיחוד ביניהם, בכך שהם עוזרים זה לזה להשיג קדושה ולקדם בברכה את ילדיהם ולחנכם. באמצעות	קכ"ק 1641

<p>התקדיש המשיח נותן להם כוח לשאת את צלבם וללכת אחריו, לקום לאחר שהם נופלים, לסלוח זה לזה, לשאת זה את עולו של זה, להיות כפופים זה לזה ולאהוב זה את זה. בחדוות האהבה וחיי הנישואין שלהם – ישוע מעניק להם טעימה מחתונת השה.</p>	
<p>12. הדברים הטובים והדרישות באהבה בין בני זוג נשואים :</p>	
<p>א. האחדות וחוסר האפשרות לפרק את הנישואין: הנישואין מקיפים את כל חייהם של בני הזוג, והם נקראים לגדול כל העת בחיבור ביניהם, באמצעות נאמנות יומיומית להבטחת הנישואין שלהם – הענקה עצמית הדדית וטוטאלית.</p>	קכ"ק 1644
<p>ב. הנאמנות באהבה בין בני זוג נשואים: החיבור האינטימי של הנישואין טובת הילדים דורשים חיבור בלתי שביר בין בני הזוג. נישואין מוסכמים בין שני בני זוג שנטבלו אינם יכולים להתפרק באמצעות שום כוח אנושי או בגלל שום סיבה פרט למוות.</p>	קכ"ק 1647
<p>ג. פתיחות לפוריות: הנישואין והאהבה בין בני הזוג מכוונים להולדת ילדים וחינוכם – כתר הכבוד של הנישואין. הילדים הם השתקפות חיה של האהבה בין הוריהם וסימן מתמיד לאיחוד ביניהם.</p>	14 FC קכ"ק 1652
<p>13. ניאוף הוא חטא חמור ביותר נגד ברית הנישואין, נגד בן הזוג ונגד הילדים. גירושין מפרידים בין מה שאלוהים חיבר. פרידה פיזית היא בלתי נמנעת לעיתים, אך לפני אלוהים – בני הזוג ממשיכים להיות בעל ואישה; הם אינם חופשיים ליצור איחוד חדש. אדם (גבר או אישה) גרוש הנישא מחדש פועל בניגוד למצוות אלוהים, ומצוי במצב פומבי ותמידי של ניאוף – אסור לו להשתתף בסעודת האדון.</p>	קכ"ק 1650, 2385–2380
<p>14. חטאים נוספים נגד הנישואין: פוליגמיה, גילוי עריות, חיים יחד ללא נישואין – כשאין התחייבות קבועה בין בני הזוג.</p>	קכ"ק 2390
<p>15. במשפחה, כל אחד מבני המשפחה מתקבל ל"משפחה האנושית" ול"משפחתו של אלוהים", שהיא הכנסייה. על כולם לקחת חלק בכהונת הנטבלים בקבלת תקדישים ובתפילה והודיה, בעדות של חיים קדושים, התכחשות עצמית ואהבה פעילה, למידת סבלנות, התמדה וחדוות העבודה, אהבת אחים, סליחה נדיבה והקרבת החיים (עבור מישהו אחר).</p>	15 FC קכ"ק 1657
<p>16. אלוהים נכנס להיסטוריה האנושית דרך המשפחה. ישוע גילה לאדם מיהו – מהי מהות טבעו האנושי. הוא עשה זאת בראש ובראשונה באמצעות משפחתו הקדושה, שבה בחר להיוולד ולגדול. הכנסייה היא "משפחתו של אלוהים". בעולם ללא אמונה – על המשפחות הנוצריות להיות איים של חיים, של אמונה קורנת, שבהם ההורים הם הראשונים להוות דוגמה לאמונה – במילים ובמעשים – בפני ילדיהם. הבית הוא בית הספר הראשון לחיים הנוצריים.</p>	2 LF קכ"ק 1656–1655

מקורות וקיצורים

[קכ"ק](#): *Catechism of the Catholic Church* (1992)

[CIC](#): Code of Canon Law (1983)

[FC](#): Pope John Paul II, *Familiaris Consortio – On the Christian Family in the Modern World* (1981)

[LF](#): Pope John Paul II, *Letter to Families* (1994)

[TMHS](#): Pontifical Council for the Family, *The Truth and Meaning of Human Sexuality* (1995)

[DCE](#): Pope Benedict XVI, *Deus Agape Est* (God is Love) (2006)